

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ווקסלר	שם פרטי: חיים
------------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: ווקסלר		בלועזית
שם פרטי איתו נולדתי: קרול		בלועזית
שנת לידה: 14/9/1939	מין: זכר	שנת לידה: 14/9/1939
עיר לידה: מולדובה		בלועזית: Moldova
שם פרטי ושם משפחה של האב: שלום		שם פרטי ושם נעורים של האם: הינדה יעקובי
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: מולדובה		בלועזית: Moldova
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: מולדובה, אייבוקו		תאריך השחרור: 1944
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור מולדובה
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתו עד מתי		שנת עליה: 1965

נא ספרי/י על קורותיך לפני בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

הייתי בן 5 במולדובה רומניה, הייתה לי אחות בת 11 והורים. אמא הייתה עקרת בית ואבא היה מועסק בחברה ששיווקה יינות. בוקר אחד שברו לנו את החלונות בבית ונאלצנו לעזוב את המקום וללכת לעיר אחרת בשם בייקו. בבייקו נשארנו תקופה עד ששחררו אותנו.

אמרו לנו לא לצאת מהבית תקופה של כמה חודשים, היינו צריכים לענוד טלאי צהוב כאשר רצינו לצאת החוצה לרחוב כדי לקנות אוכל. היה מותר לנו לצאת פעם אחת ביום לקניית אוכל בסיסי. ככה המשכנו לחיות, עד שנכנסו הרוסים ושחררו את העיר. במולדובה המשכתי ללמוד בבית ספר עם בגרות. מאוחר יותר למדתי 3 שנים כאח מוסמך ועבדתי שם בתור אח, תקופה של 5 שנים עד שעליתי ארצה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד היום

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אבא נפטר ברומניה, אמא ואני עלינו ארצה בשנת 1965, אחותי מירלה נשארה ברומניה, אחרי תקופה היא עלתה ארצה לתקופה של כמה שנים, ואז חזרה לרומניה וחיה שם עד היום.

הגענו ארצה דרך איטליה. מרומניה לאיטליה הגענו בספינה ומאיטליה לנמל חיפה. הגענו ישירות לעיר נהרייה אמא ואני בשנת 1965. עבדתי כאח מוסמך בביה"ח מזרע בעכו, תקופה של כ- 10 שנים. לאחר מכן עבדתי כאח ברפאל 20 שנה. נישאתי בשנת 1968 עם דבורה, שהגיעה ארצה מרומניה כמה שנים לפניי בשנת 1950, והיא עובדת כיועצת יופי וקוסמטיקה. נולדו לנו 2 ילדים אייל ושלומית ויש לנו 3 נכדים. אמא עבדה כעקרת בית ומאוחר יותר עברה לבית אבות. בשנת 1992 אמא נפטרה בגיל 87.

ראיון: בת שבע שלום

נהרייה, ספטמבר 2009